

Geïnspireerd ziek

Die avond moest hij thuisblijven. Hij was ziek. Dat zei zijn vrouw. Met wie hij al jaren niet meer samenwoonde. Die hij alleen nog zag op verjaardagen. De zijne. En dan niet eens elk jaar. 'Ik ben niet ziek,' had hij gezegd. 'Je bent wel degelijk ziek,' riposteerde zij. 'Alleen de dokter mag zeggen dat je ziek bent,' zei hij. 'Dat hééft de dokter gezegd,' zei zij. Het was waar, de dokter had het gezegd. Waar hij bij was. Dan blijf ik thuis, zei hij bij zichzelf.

Hij vroeg zich af wat hij zou gaan doen. Daar ging een paar uur mee heen. Zo komt een avond wel om, dacht hij bij zichzelf. Hij keek om zich heen, voor inspiratie wat te doen. De kat met zijn oren aan de piano spijkere was zo'n inspiratie. Maar hij had geen kat. Noch een piano. En zijn spijkers waren op. En zijn hamer was zoek. Mooi zeg, zo'n inspiratie. Of hij kon van twee boeken twee nieuwe boeken maken. Dan zou hij de even pagina's van het ene boek vervangen door de oneven pagina's van het andere boek. En andersom. Dan had hij aan het eind één boek met enkel even pagina's en één boek met enkel oneven pagina's. Dit idee voerde hij direct uit. Maar dan ontdekte hij dat hij al een boek had met alleen even pagina's. En een boek met alleen oneven pagina's. Dan had hij dit idee dus al eens eerder gehad. Was hij dan al eens eerder ziek geweest? Hmm. Hij wist het niet meer. Dan kon hij natuurlijk wel de even pagina' van het ene boek weer vervangen door de oneven pagina's van het andere boek. En vice versa. Maar welke waren nu de even pagina's van dat ene boek? En andersom? Hij vond dit opnieuw niet zo'n fantastische inspiratie. Hij slaakte een diepe zucht.

4tien!maa!twee0